

Fotó © Wilko de Vries

Georg Klein (1953) a kortárs német próza egyik legkiválóbb képviselője. Első elbeszélései 1984-ben jelentek meg, azóta rendszeresen publikál. Elsősorban kisprózát és regényt ír. Szépírói teljesítményét jelentős irodalmi díjakkal ismerték el (Brüder-Grimm-Preis, 1999; Ingeborg-Bachmann-Preis, 2000; a Lipcsei Könyvásár Irodalmi díja, 2010; Niedersächsischer Staatspreis, 2012). A német kritika főként újszerű stílusáért, egy új német irodalmi nyelv megteremtéséért dicséri.

Kötetei a Gondolat Kiadónál:

- *Gyermekkorunk regénye* (2016)
- *MIAKRO* (2021)

Észlelés, gondolat, kifejezés. Négy belső méh, négy külső méh. Kilenc lövedék Mammut-másolatomban. Kilenc lövés. Nyolc méh. Nyolc lövés és egy kilencedik, közvetlenül a királynő feje fölött, hogy a tisztelt, a továbbra is védelemre érdemes, az évek múlásával álomszéppé lett, a cselekvéskényszerek zsongásában még mindig tanulni-szerető hölgynek megmutassam a szokásos méhészet határait.

xx Ft

Georg Klein
MÉHFÉNYBEN

Az elhunyt mestere emlékének adózó páros egy elhagyott gyárépület kísértetek-től való megtisztítására indul bevetésre. A később kényszergyógykezelésben részesített kisvárosi önjelölt próféta, gimnazisták szellemi vezetője egy időhurokban Nietzschevel társalog. A Hasembernek titulust sorozat-tetováló egy edzőteremben teperi le legújabb áldozatát. Kalifornia tengerpartján egy műanyagba gyökerezni képes új hínárfaj köré furcsa szekta szerveződik. A megrongálódott csendélet restaurálását végző csapat egy habókos művésszel egészül ki, aki kempingezni kezd a műterem parkettáján. A frissítéseket már nem kapó idősgondozó android a gazdájához hasonlóan az elmúlással néz szembe. A férfitécében testet öltő koboldszerű lény kiválasztottainak tuti befektetési tippekkel szolgál, hogy azok a jelenés eltűnése után mindent elfelejtsenek.

Georg Klein elbeszélései bővelkednek a megmagyarázhatatlan jelenségekben, fura figurákban. A kétszer kilenc novella mindegyike egy-egy hétköznapi groteszk alaphelyzet köré szerveződik, és valamilyen meghökkentő fordulatot tartogat. Sosem tudhatjuk, merre fog kanyarodni a narrátorok korlátozott perspektívájából tolmácsolt cselekmény, melynek végső értelmezése sincs kimondva. A hol elégikus, hol körülményeskedő hangon megszólaló elbeszélők nyelvezete a pusztán „meghökkentő meséknél” rétegzettebbé teszi a novellákat – nem véletlenül tartja bravúros szövegformálása, egyéni nyelvi megoldásai miatt a szerzőt a kritika a német irodalom stílusművészeként.